

Posudek vedoucího bakalářské práce

diplomantka: Dagmar Chocholáčová

obor: Výchova ke zdraví a výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání

forma studia: prezenční

název diplomové práce: Nové divadelní formy jako inspirace pro výtvarnou výchovu

vedoucí práce: Mgr. Kateřina Linhartová, Ph.D

V první části práce se autorka zabývá fenoménem divadla. Zkoumá zde jeho původ i funkce divadla v jeho vývoji napříč historií, až dospěje k novým divadelním formám s jejich specifickými znaky a jejich průnikům se světem výtvarného umění. Zabývá se zde těžko uchopitelnou a pojmenovatelnou hranicí mezi uměními performativními a mezi performativními projevy výtvarných umělců.

V kapitole pojednávající o divadle po roce 1989 lze postřehnout autorčino zaujetí tématem a její vhlad do problematiky současného českého divadla. Představuje nám zde podstatné osobnosti světa experimentálního, alternativního, či řekněme „výtvarně orientovaného“ divadla.

V další kapitole pak svou orientaci v současnosti disciplíny zúročí vytvořením přehledu „současných prostor a umělců na pomezí výtvarného a divadelního světa.“ Tento přehled lze považovat za zvláště cenný vzhledem k tomu, že mapuje oblast aktuální a tudíž nezpracovanou. Domnívám se, že může dobře posloužit při dalším zkoumání průniků výtvarného umění a divadla pro potřeby současné výtvarné výchovy.

V závěru teoretické části práce se autorka odvážně pokouší uchopit jemné nuance, které odlišují performerovo jednání od jednání divadelního herce.

Teoretická část práce pak přirozeně vyústí v část didaktickou, kde autorka navrhuje projekt inspirovaný charakterem nových divadelních forem. V počátku kapitoly líčí zajímavě proces vzniku (řekněme až tvorby) výtvarně dramatických aktivit. Přirovnává zde práci pedagoga k práci divadelního scénáristy, režiséra či dramaturga a akcentuje zde tímto osobní přínos výtvarného pedagoga – tvůrce.

Autorka pak své tvůrčí a pedagogické kvality prokáže přípravou nápaditého a zajímavého výtvarně dramatického projektu Vodník, který je inspirován známou Erbenovou baladou.

Zvláště lze ocenit rovněž provázanost didaktického projektu s vlastními tvůrčími aktivitami autorky, které jsou rovněž inspirovány baladickým příběhem o vodníkovi. Jedná se o dvě kvalitně zdokumentované performance, které jsou provedeny za využití speciálně zhotovených „oděvů – objektů“.

Práce je přehledně členěna do kapitol a doprovázena dobře zvolenou obrazovou přílohou. Nelze jí vytknout žádné formální nedostatky.

Celkově lze práci hodnotit jako kvalitní až výjimečnou, a to především v zaměřenosti na problematiku současného umění a současných trendů výtvarné edukace. Některé části práce bych po doplnění a drobných úpravách doporučila k publikaci.

Navrhované hodnocení před obhajobou: **výborně**